

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Égész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő, lapfőigazgató és kiadó BALKÁNYI ERNŐ. MEJEGLEN MINDEN VASÁRNAP.	Hirdetések egység szerint. A nyitlér soronként 1 korona. Kéziratokat nem adunk vissza.

Históriai idők.

Históriai idők élünk. Közledik a hazafii meggyőződéseknak nagy próbája. Add, mindenható Isten, hogy jóra forduljon minden!

Egyásra torlódnak a nagy események s nagy khaotikus zárzavár támad és nincs az a lángész, aki tisztán látja az egyének és szenvedélyek eme nagy forrongásában. Nem tudja azonban senki, hogy új, szokatlan események színhelye most Magyarországon. Az a hősköltemény, vagy — Isten ne adja — az a tragédia, melynek most éljük át idegrázó első jelenetét nem egyszer játszódtak le már a magyar nemzet színpadán. Üssük fel a történelem könyvét és látni fogjuk, hogy a XVI. század óta nem pergett le ötven esztendő anélkül, hogy a szorongatott, belső zavarral küzdő Magyarország erejére tudtára ne ébredt volna s honszeretetének, a világhivatása tudatának döntő bizonyítékot ne szolgáltatott volna. Meg-megindult Európa a magyar tetszhalott mindengyűs ébredésekor, ellenségeink fokozott gyűlölettel támadtak ellenünk, barátaink hátatartalanul felkesedtek értünk és akár győztünk, akár levertek bennünket a multak épróráiban, mi magyarok azt az eredményt mindig elértük, hogy demonstráltuk, hogy vagyunk és maradni fogunk, mert országunknak és fajunknak világhistóriai hivatása van! Igen, a mi fajtánk külföld, mint a körülöttünk élő népeké, szívósabbak, ideálisabbak, vitézebbek és politikailag érettebbek vagyunk, mint a kö-

rülöttnek és közöttünk élő németek, oláhok, lengyelek és csehek — itt a história, amely ezt bizonyítja. Hol van Lengyelország és Csehország, a középkor e két hatalmas birodalma? Hova süllyedt Törökország? És hol vagyunk mi e nemzetek fölött?

Ezen a históriai alapon álljon minden becsületés magyar ember, midőn az urna elé járul néhány nap múlva, hogy népképviselőt magyar fajtánkban, hogy az, dacára a modern idők változásainak, az internacionális izü kultúra és műveltség hatásainak dacára — alapjában véve még most is az a nagyra hivatott, öntudatos fajta, a mely a multban volt. S legszebb polgári jogát ez a nép most is úgy fogja gyakorolni, mint ezt tették hajdanában e ösök, midőn viharfelhők gyűltek a magyar szemhatárra.

Mert ismétléljük: históriai idők élünk. Ez a választás nem a folytatását a régi állapotnak jelenti, hanem vagy a végét, vagy valami új stádiumnak kezdetét. Forduló pontra jutott az ország történelem és azért szavazunkon íszta hazafiai meggyőződésből és szavazunk az ok helyet is, akik ez idő szerint még kívül állanak az alkotmány sáncain, de mar előre látható rövid időn belül megkapják, meg kell, hogy kapják a szavazati jogot.

Nem politizálunk, nem is korteskedünk. De riadót, éberszót fujunk a magyar nemzet elé lelkiismeretének, hogy teljesítse hurozás nélkül azt a kötelességet, amit reá r „a hant, amely ide költ.”

Vigyázzunk! Egész Európa szeme rajtunk van!

Az idők oly válságosra való fordulásának nem a magyar nemzet az oka. A magyar levegőben nem volt benne a vihárt jelentő villamos feszültség kívülről importálták hozzánk a zaklató izgalmakat. Ha ez cél volt, hát ez el van érve. A polgárság lázmérfőjében mind magasabba száll a higany. De ez nem a betegség, hanem a fejlődő, izmokat repesztetni készítő férfui erő. Ez a láb a mi becsületünkre válik s bizonyítja azt, hogy bármily rohamos gyorsasággal bizonyítottan is fejünk fölé az események, mi a szükséges gyorsasággal tudunk felemelkedni a helyzet magaslataira ott, ahol a lázasnak, lelkesnek, izgatottnak lenni az ország érdeke, ellenben nyugodtnak, hidegvérűnek vagy közönyösnek lenni — a históriai Magyarország veszedelmét jelentené. Ez a veszedelem nem létezik és nem is fog létezni. A magyar polgárság tudja a kötelességet most is, éppen úgy mint tudta a multban is, amikor eget-földet rázó hangon kiáltotta oda azoknak, akiket illetett, hogy: Elég volt! „Eddig és ne tovább!”

Sajnos, hogy a közigazdasági és társadalmi, valamint a helyi érdekek is egészen háttérbe szorulnak az ország eseményei folytán. De most a haza hi bennünk, ami mindennél a legszentebb, élünk tehát a házában. Mert minden más érdek a haza jól fogott érdekébenél merithet csak erőt, éppen úgy, mint az élet a földön a Nap sugarairól.

A régi mesterség.

A tengerparton két ifjú járkált karontfogva. Az egyik költő volt, a másik gabonakereskedő. Ha mind a kettő költő vagy mind a kettő gabonakereskedő, nem is sétálnak karontfogva. Vagy ha úgy sétálnak is, azon igyekeznek, hogy az egyik hogyan bosszantsa, vagy hogyan csapja be minél jobban a másikat. Így azonban mulattatták egymást. Jökövű nevetésüket el-elkapta a szél, mely gyöngédnek fodrozta a hullámokat s szétiálta az égen a felhőket, úgy hogy gyönyörűen kislított a kellemes, enyhe, téli nap.

A téli verőfényben sülkerezve, egy kövér úr jött velük szemben. Igen lassan halogott, hát-szög, hogy neheze ésen minden lépés. Csakhamar ki is fáradt és líheve telepedett le egy locsra. Szolja jött utánna, aki gondosan bebuzgolyálta a térdét a vörösscsón, sárga takaróba. Az öreg ur szivarra is gyújtott, de azt is hamarosan eldobta. Végtelen unalom, fanyarság elégedetlenség állt az arcán. Pedig körülötté legszebben virultak a babérligetek. A legvibag keringő hangjai csattogtak ide a zenekar pavillonjából s a legdivatosabb ruhájai, legpompásabb asszonyok rajzoltak előtte a nyüzsgő tengerparti sétáuton.

A két fiatalember tisztos fálvóban a körüláthoz hátszaladott, a melyben nagy buzgalommal törekedett ácsapni egy-egy merszéb hullám. Úgy néztek az öregre. A kedvetlenség élő

szobrárt ítt a zajos, szines életvidorság közepette. Az egyik, a költő, megszólalt:

— No végre az eszembe jutott, miért lünk föl előttem ennek az annak az arca oly ismerősnek.

Miért?

— El se hiszünk, ha nem tudnám bizonyosan. Pedig hát valamikor ugyan sokat kiabáltam a nagyságos urra. Hé pincér, még egy fröccsöt! — Ne mond.

— Ott futkározott egy kis budai kocsorsában, hóna alatt az asztalokelendő. A történeli igazságnak tartozom azzal a kijelentéssel, hogy az az asztalokelő nem is volt valami íszta. De ezt megbocsátottuk a kis kocsorsámnak, amely különben roppant barságos fészek volt. Sokan jártunk oda iró emberek, ha egy kicsit vidékre akartunk menni. Mert hiszen tudjuk, hogy Buda már vidék . . .

— Hát aztán, hogy vitte föl ennyire az Isten a dolgát?

— Tudom is én. Én bizon nem kísértém figyelemmel a pályájt. Annylt hallottam róla, hogy a gazdája később meghalt s ő feleségül vette az özvegyt. Aztán egymásután annyj házái rakott Pesten, hogy én még tán légvárral sem építettem annyit . . .

E pillanatban két karcsu, prémes-hoás hölgy tñnt föl az ifjak előtt. Nem filozofáltak tovább a szerencse forgandóságán, hanem nyomba utána

eredtek a két andaluziai szemü tñneménynek és a gabonakereskedő éppen oly lévél, söt határozottan ígvesebben kezdett udvarolni a maga ideáljának, mint a havászteristi trubadúr. Ott hagyták a ritkáló hant, öreg urak, akik mosogódn nezett a tórdíre csavart plestre. Talán arra gondol, hogy mikor pincér volt, bezeg jobban bírta a lábait, mint most . . .

Az előkelő ur, aki után szolja hozta a finom, gyagyas takarót, valóban a Három hársfa pincéere volt hajdanában. Hűsögesen kiszolgált a vendégeket s még hűségesebben szolgált az ő pirosporság tessányonyának. Tovább kellett ezért az asszonytér szolgálóina, mint jököbnek a Lában leányáért. De kitartott mellette tántoríthatatlanul, pedig a megtakarított pénzéből télt volna módja önálló üzletet is nyitna. S Isten látja a lelket: nem is azzal a számításal cselekedte ezt, hogy a Három hársfa góthökösd, ven gazdáját majd csak eszöljöltja az Ur az árnyékvilágból s akkor ő veszi át a kivánatos örökséget: a még mindig helyre menyeskél és a virágo vendéglőt. Vannak még önzelen, nagy szerelmek a világon, amelyekről nem zengenek a költők, akik nem tarján elég pocnikus tárgynak a pincér szerelmét az gazdasszony iránt. De végre is belökvetkezett, aminek a történelem logikája szerint be kellett következnie. S akkoron Gyuszi a szabad levegőben mérészen csatogtatni kezdte a vállalkozó kedve szárnnyait. Kiröppent a budai zugocskából

A megyei hírlapirodalomról.

A megyei lapok külsőjében változás állott be, a Zalai Hírlapiról Szövetség tározata alapján. A változás legfőképp a lapok fejére nyílván. Eddig több lap fejezete izléstelenül széles volt, a sok fölösleges kitétel miatt. Egyik-másik lap ugyanis fölsorolta, hogy milyen taktakereztárrának és testületének hivatalos lapja. Ez amolyan kis dicsérvény volt, hogy lám én hivatalos lap vagyok, ti, a többiek pedig nem vagytok azok. A hivatalos jelleg ilyen volt kibgyeztése merő falusiaság volt. Az ugyan nem nagyon emelte egy lap tekintélyét sem, hogy pl. valamelyik falusi tüzöltő egyesületnek, pénzintézetnek, óvodának társaskörnek, növegytelnek meg tudja a jó ég, hogy mitféle társulatoknak hivatalos lapjai. Ezeknek a hivatalos címmezéseknél különben sem volt alapja. A kereskedelmi törvény írja elő ugyanis, hogy minden pénzintézet kell egy lapot választani, amelyben a részvényeseket érdeklő bizonyos közleményeket közzé kell tenni. Ezekért a közlésekért a lapok természetesen díjakat számítanak, avagy atalány-összeget kapnak. A lapok egyik-másika járt az ilyen hivatalos jelleg után s ha elnyerték, örömmel írták a fejezetre, hogy ők most ismét egy intézet hivatalos lapjai lettek. A Zalai Hírlapiról Szövetsége úgy fogta föl ezt az ügyet, hogy a nagy nyilvánosságra nem tartoznak ezek a címek, mert azok a kiadó anyagi dolgai. Az illető pénzintézetek pedig amugy is tudják, hogy melyek az ő hivatalos lapjai.

Láthatjuk tehát, hogy nincs arra semmi szükség, hogy pl. tüzöltő-egyletnek, társaskörnek hivatalos lapja legyen. Valami érdekel mégis lenne akkor, ha a testület közgyűlési jegyzőkönyveit, avagy egyéb közleményeit kiadná s ezzel a városokban lévő több lap valamelyikét tünnetleg megfizetné. Tudjuk azonban, hogy vidéken az emberek nem igen török magukat arra,

hogy a sajtócszak kezére járjanak. A sajtócszak akkor veszik észre, ha egyéni hiúságukat arra, hogy a sajtócszak kezére járjanak. A sajtócszak csak akkor veszik észre, ha egyéni hiúságukat akarnák legyeztetni elért sikereik publikálásával, eljegyzéseik és házasságaik közreadásával.

Minden hivatalos jelleg mellett is, a lapoknak maguknak kellett utána járni az egyesülettel kapcsolatos közleményeknek. Akárhogy nézzük is tehát a hivatalos jelleg, nem vesztett vele semmit a megyei sajtó, ha az azokra való utalást letette, már csak azért sem, mert azokkal az egyesületekkel való, igaz ugyan, hogy csak látszólagos belső kapcsolat fűtöttáza, nem bizonyíthatólag a lapok legelső föltétele: a mindentől való függetlenség mellett. A fejezetben egyéb próbált változások is történtek. Ellahgyák a szerkesztőség és kiadóhivatalnak utca és házszám szerint való megjelölését. A lapokban annyit fel kell telenizni, hogy elég jelentékeny fényezők a városban ahhoz, hogy mindenki megtalálja őket a házszámuk a lapra való kiírása nélkül is.

Ha pl. azt írjuk: Szerkesztőség és kiadóhivatal Keszthelyen, Mérei Ignác könyvkereskedésében, igazán fölösleges azt is kiírni, hogy Kossuth-utca 8. sz. alatt.

A lapok ezeket a jelzéseket is levelezik: Kéziratokat nem adunk vissza. Bérmentelen leveleket csak ismert kezekből fogadunk el. Aki a vidéki hetilapok viszonyait ismeri, tudja, hogy a kitételeknek alig volt gyakorlati értelme, mert a szerkesztőségnek kívül állóknál nem igen dőlnek a kéziratok az levelek.

A lapok levelezik ezeket a fontoskodó jelzőket is: "Társadalmi-, közgazdasági-, szépirodalmi, gazdasági ismeretterjesztő hetilap." A szövetség úgy fogja föl, hogy ha a lapon nincs rájt a politikai jelző, akkor az amugy is társadalmi lap s ha vasárnaponként jelenik meg, mindenki tudja, hogy

hetilap, az mind vele jár a közgazdasági ismeretterjesztő stb. föladat is.

A lap fején azt írják ki, hogy a hirdetések egyszeg szerint számítják. Eddig külön-különféle számítási módokat írtak ki, amelyek a gyakorlatban úgy sem érvényesítettek.

A nyíltbíren soronként egy koronát számítanak, hogy az emberek kedvét lehetőleg elvegyék a nyíltbíren gormbaságotól. A Tárcaóvat fölé nem írják a meg szokott "Tárca" szót. Ugyanis mindenki tudja, hogy azon a helyen tárca van. Utóvégre a vezércikk fölé sem írják oda, hogy az vezércikk.

A szakos "Csarnok" szót is kidobják. Miért volt eddig csarnok ez a szépirodalmi rész, azt máig sem tudom.

A lap belső beosztásánál azt ajánlotta a szövetség, hogy abban az esetben, amikor pl. a cikk után, a hasab végén kis hely marad, ezen ne folytassanak másik cikkét, mert így ennek a cikknek az első hasábjában rövid nyaka lesz, a második hasábjában pedig nem lesz feje, címe. Az ilyen fejjel nélküli kezdődő közleményeket az olvasó könnyen figyelmen kívül hagyja. Azokat az elmaradt kis helyeket a közletheől merített érdekesebb hírekkel töltik meg. Ekékként a lap beosztása sokkal áttekinthetőbb és tetszősebb.

Itt említjük meg, hogy az eddig nagy alakban, keskeny hasábjakkal megjelent "Zalai Közlöny" új alakban, a "Sümg és Vidéke" pedig nagyobb terjedelemben jelenik meg.

Azt már korábban említettük, hogy a szövetség a fontosabb kérdéseket egyszerre és egyöntetűen tárgyalja. Az egyik lap érdekes híreit a másikkal megküldi. Így tehát a megyei lapok az eddigmilli izlésebb alakban és változatosabb tartalommal jelennek meg.

Az új év tehát előnyös fordulópontot jelez a zalamegyei hírlapirodalom történetében. SÁGI JANOS.

egy fényes, hatalmas balparti szállóba, melyet kibérelt s a legmodernebb kor igényei szerint rendezett be, — mint azt egy külföldi vasúti vállalkozás elhelyezett reklámja is élesen hirdeték. S mint a költőtől az a tenger parton oly találaton mondotta: más ember meg legvárta nem épít annyit, mint ahány cifra, oriaszt béraplatot vásárolt és épített a főváros legfogalmasabb pontjain. A legpompásabb palotában az egykori ló-tó-völ borjú lakott: a lépcsőház falait arany márványlapok borították a puha szőnyeg virágosnéve vezetett az emelet légszűrőjűes termeibe. A ló-tó-völ borjú bizony most már naphosszat karosszékekben üdögölt s lassankint behelintz abba a tekintélyes karosszékek. S lassankint szőz szoros értelmében földulokni kezdett a saját zsírjában s az egyetlen összes nyilvános és magán latinának dolgot adott, hogy a kőbőmlék-kalomb bajból kigyógyítsák.

— Tanár ur a májant faj
— Tanár ur, hangyák mászkálnak a lábamban.
— Kedves professzor ur, ez az orvosság nekem nem használ. Irjon kérem másikat!
— Betegében jöttek haza a furdóbból, mint ahogy oda mentem. Segitsen rajtam, az Istentér!
— A nyilvános és magánatán urak rájöttek, hogy a legtöbb betegség az öreg ur pihent képzeltének lidércjelétsa s ha szegény ember: talán ki is gyógyíthatja egy jókora adag gombasággal. De mivel gazdag ember volt, óvatosabban ilyen-ílymán kigyógyítani s csak írtak neki a szivarjány minden mindenben játszó orvosságokat s küldözgették a szelözsa minden irányába, ahol az öreg ur kitalálta a legkülömbözőbb gyógy-módokat, amely gyógy-módok csak egyben hasonlítottak egymáshoz teljesen: mérérdágók voltak mind...

Természetesnek fogjuk találni, hogy Hajnás György a furdóbból sem jött haza gyogyultabban és jókedvűen, ahol szerencsénk volt vele találkozni. Végtelen élkserésében meg talán legütk a palátja harmadik emeletéről, ha ekkor nem akad olyan szórakozás, amely még az ő életveszélyt életkévdé is fölvanlyozza. Ezt a szórakozást egy össetörpördött, vézna csillógó szemű emberke ajánlotta neki, minden költöket és szónokokat megszegyénítő tüzes és színes ékesszólással festette le előtte az aranyhegyeket, amelyek a bórzen — mint mondotta — egy kézforgatás alatt nyerni lehet. A csillógó szemű, fúrge, gyík-ember fel tudta kelteni hősnök érdeklődését, sőt állandóan le is tudta tőni, mert minduntalan valami meglepetéssel szolgált neki. Be kell azonban vallanunk, hogy e meglepetések többször voltak kellentelenek, mint kellemesek, úgy hogy Hajnás ur egyszer csak azon sette észre magát, hogy házat roskadónak az adóságok terhe alatt — talán bizony össze is rognának, ha nem volnának oly szilárdul megépítve.

— Hja, a szerencse olyan, mint a makacs autómata. Dobálni kell a torkába a pénzt, amíg végre bússáan visszaadja, — vizsgálatla a szórótűdő öreg urat a gyík-ember.
De a szerencse automatija, ugyálszik, végképp elromlott a hajdani főpincér számára. S egy gyönyörű tavaszi reggelen fölkele Hajnás ur a karosszéke lágy óléból, hogy a tömegedonkálhoz menjen. Ugyancsak szaporázta a lepteit, amikor hazatérőben volt. Felcségg, aki valamikor dalolva sötét-főzött a konyhán, vörösré sirt szemmel fogáta.

A férfi ott sündörgött körülötte. Nem tudta, hogyan kezdjen a vizsgálatához. Utóljára is zintte haragosan szólt réa:

— Hát te miért sírsz?
Az asszony kerekre nyitotta szemét. Talán nincs is eszélén az ura, hogy nem tudja, mi történt velem.

— No igen, azt kérdezem, hogy miért sírsz? Hiszen nem jutottunk ám egészen tönkre. Maradt még elég pénzünk, a mivel kézdhetünk lakni!
Az asszony kedvetlenül legyintett a kezével:
— Ugyan, mennyi pénzünk maradhathot?
— Hajnás büszkén fölelelte a fejét:
— Ötszáz forint!

De már erre elnevette magát az asszony. Csak úgy hangzott a kacagása:
— Ötszáz forint! S te ennek örülsz oly bölondul?

— Ennek hát! — kiáltott Hajnás ur, s most már komolyan megharagudott az asszonyra. — Ötszáz forint nagyon sok pénz! És én már tudom is, mit kezdek vele. Te — egy valóságos kis aranybányára akadtam. Egy kis korszámra bűnd. Három gyár is van mellette. A munkások mind oda járnak. Azt is megtudtam már, hogy nem hazugság, hanem fizta igazság, amit a hirdetés mond, hogy az izletet családí körülmények miatt adták el. A gazdija meghalt, a felesége meg süketnéma, — rokonaihoz fog félrevonulni. Még ma kibéreltem. Holnap már oda is költözünk!

S gyors, fúrge léptekkel merte Hajnás ur föl s alá a szót, mintha már vendégei szőlítanák az életéről a másíkhöz. És csupa ruganyosság, csupa életkedv lett újra az egész ember. Csakugyan kibérelte a kis korszámát — és soha többé nem fájt a mája, soha többé nem bánította az életéről. A tudós tanárokat nem tudta volna megfizetni, de hála Istennek, nem is volt rájuk szüksége. A régi volt ismét — a régi munka egészséges, vidám, fáradhatatlan robotosa. SAS EDE.

HIREK.

— **Egjegyzés.** Deutch M. Miksa eljegyezte Herinfeld David helybeli ír. hitk. kántor kedves leányt Herminát.

— **Egjegyzés.** Lóparics R. József dráva-szentmihályi áll. elemi iskolai tanító eljegyezte Csemez Jolánka kisasszonyt Győr-szentmihályból.

— **Éskövi.** Schlezs Márton, Bálkányi Ernő könyvnyomda, papírkészek és könyvkötészet tulajdonos alkalmozója tartja esküvőjét ma délután fél négy órakor a helybeli róm. kath. templomban Csordás Teréznel.

— **Előléptetés.** Hornig Károly báró megyés püspöknek Vendel János sümegei erdőgazdónok főerdészre léptette elő.

— **Tanítóválasztás.** A felsőmihályfalvai állami segélyezett községi elemi iskolához a községi iskolások Alsözgyé Paula okleveles tanítónt választotta meg.

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazgatási-miniszter Dr. Nagy János mécsi kir. járásbírósi álljegyzőt a zalaezerségi kir. törvényszékhez helyezte át.

— **Bucusi.** Nyugdíjazásom alkalmával történt távozásomról, kiktől személyesen el nem búcsúzhatam, ezúton mondomok „Isien hozzád”-ot és kérem tartsanak meg továbbra is szíves emlékezetökben. KÖNYVA IMRE, pórtí szemeszt.

— **Választások előtt.** A közeli választások már előrevetik árnyékukat. A politikai szerető magyorkor már megkezdte a kapacitásokat jelöljék érdekében. Legnagyobb diákség, uralkodik eddig a letenyei kerületben, hol már megindultak a korteskedések. Letenyén a három jelölt közül legkevésbé kitámasztva Szálló Géza. Az ellenzék jelöltjét Dobrovics Milán Szmáns községben szerdán nagy óvációval fogadták. — Nálunk eddig még minden csendes, egyelőre csak az jelzi a választások közelségét, hogy gróf Wilczek Frigyes pártokivüli és Rakovszky István néppárti programmal szándékoznak fellépni.

— **Boldog község.** Van még község Magyarországon, hol boldogok az emberek, melyben nincsen keresni valója a végrehajtónak. Amiben nem vezeti el a paraszt installálókat a tehenet a végrehajtó licitációra. Ez a község Kis-Demetér község, ahol nemcsak csak nincs pótadó, de annyira telve van a község pénzdarra, hogy a község képviselői testülete elhatározta, hogy öt évig a község lakosainak állami adóját is a községi pénztár fizeti.

— **Képviseelő jelölés Baksán.** A szomszéd baksai választókerületben a kerületi értelemiség részve mellet és mintegy 1000 választólipogor jelenlétében ma bontották ki a szabadalvegyvári választást. A jelölt gyűlésen Dr. Friedman a Bernát az országos nevű kriminálista, részvelelő fordítokos indítványára egyhangúlag örüsi lelkesséssel Mándy Samu fordítokosnak az itteni nagy kiterjedésű Esterházy hercegi uradalom főberlőjének ajánlották fel a jelöltséget, kit erőll távirattal értesítettek. A szabadalvegyvári diadalnak tartjuk, hogy a kerület szép számu függetlenségi párti választói lelkesedéssel csatlakoztak a jelöltséges és mi, kik a viszonyok alapos ismerősei vagyunk, biztosra vesszük, hogy sikerülni fog a kerületet a szabadalvegyvári táborába visszahoznánk.

— **Népesedés.** Símegeen 1904-ben született 185, meghalt 162 egyén. Szaporodás 20. Házasságok köztöt 40 pár.

— **Nagy tűz Drávacsányban.** Csáktornyaiv levezetőnk írja: Új év napján déli 12 órakor tűzi láma rástotta fel Drávacsány község nyugodt lakosságát. Nagy volt a rémület, mert iszonyú vihar dühöngött. Korpár Mihály drávacsányi lakos pajzsa gyúladt ki s az örüsi viharban hihetetlen gyorsasággal terjedt a tűz. Ötátszó szó sem lehetett és rövid idő alatt a szél ártáiban egész a falu hátrájig fángokban állott. 12 gazda és a községi jegyző szenvedtek a tűztől. Különböző nagyságu árokakat, amí annál jobban sújtja a károsulatkat, mivel biztosan semmi sem volt. Az összes kár értéke megközelíti a 24000 korr. Korpár Mihálynak, kinél a tűz keletkezett, a pajzátjain kívül légett a lakóháza, a melléképületekkel, 350 korona értékű takarmány, gazdasági eszközök, egy darab vaszarvarmha s több apró jószág. A kár 1853 korona s biztosítva csak az épületek voltak 400 koronára. Március Györgynek

legett a lakóház teteje, sertés öt, 50 mérő kukorica, kukorica göré és takarmány. A kár 560 korona, biztosítva semmi sem volt. Stefül Vidának a lakóháza teteje, melléképületek, 100 korona értékű takarmány, kukorica göré. A kár 1254 k, biztosítva semmi sem volt. Ladics Pálné kára melléképületekben, takarmányban, kukoricában, sertés olban 1022 koronára. Csak az épületek voltak biztosítva 600 koronára. Szüdiarics Mátyásnak elégett 3 melléképülete 1400 korona értékben, takarmánya 300 korona értékben, gazdasági eszközök 400 korona értékben, butorzat, szekér, demizser stb. 316 korona értékben. Csak az épületek voltak biztosítva 600 koronára. Gasparlin Vince kára 90 koronára. Oreski Mihálynak elégett 4 melléképülete 1440 korr. értékben, 1120 korona értékben takarmány, 4 kukorica göré 310 koronára, kukorica 120 koronára áru és 420 korona értékű gazdasági eszközök. Biztosítva semmi sem volt. Nyóvák Imrénnek légett a lakóháza, melléképületek, takarmány, kukorica göré a benne levő kukoricával összesen 1299 korona értékben. Biztosítva nem volt. Gasparlin József kára 240 koronára. Gasparlin János 4500 korona kárt szenvedett. Biztosítva csak az épületek voltak 2200 koronára. Gasparlin Sztaniszlávnak 4206 korona értéke lett a tűzirtalomra. Biztosítva csak a lakó épület volt 700 koronára. Drávacsány község kára 1400 koronára. Ungar Adolf jegyzőnek elégett 600 korr. értékű takarmány. Mindezen örüsi károkat közvettük egyé a maga, mond egy ama. Ugyanis Korpár Mihálynak 10 évesen Ferenc nevű fia új év napján egy almát lopott az nagyjától, amiről az anyja a gyermeket hátha ittette, mikor az kiszaladt a pajzába és nem mert vissza menni a szobába! Hídeg volt és a pajzában gyufát gyújtott s ennél akarta a kezét melegíteni. A gyufa a kezét meggette, mire a gyermek a gyufát a szána közé dobta. A takarmány azonnal tüzet fogott, a többit pedig a szél elvégezte.

— **Hátralek nélkül.** Keves bíróság díszecskéditk aztal, hogy az év végén nem volt hátralek. A kezshelyi járásbíróság kimutatásai szerint hátralek nincs, noha múlt évkelnél kevesebb tiszviselő működött, s néha az ügyforgalom emelkedett. Ugy a polgári- mint a lelkényi várszállyal az ügyeket gyorsan befejezik. A teleknyelvi szállyal pedig az ügyeket 7 nap múlva kiadják. Ez a körülmény díszecskét a tiszviselőszorgalmát és lelkiismeretességét.

— **A Siofoknál.** A siofoki fűrdőt örüsi tőkével alapították, nagy fényt fejtettek elő ki es nem sajnálják az újabb és újabb díszozatokat sem. Érték a reklámját is, mind e mellett a befektetői néke nem akarja meghozni a kamatokat. A siofoki fűrdő részvénytársaság 1903. évi számadása szerint a fűrdő 1904. évi bevételé 17587 koronára 38 fillér, kiadása 25413 koronára 46 fillér s így a társaság az évi túlfizetése 7826 koronára 08 fillér volt.

— **Sertés vész.** Drávacsány községben a sertés vész megállapított, mért is onnan további intézkedéssz szerések kivételé voltak.

— **Az ipar körében.** A budapesti munkaközvetítő intézet december havi kimutatása megdöbbentően nagy számal mutatja ki a Budapesten levő munkanélkülieket. E szerint a fővárosban 6068 ipari munkás keres — de nem talál — foglalkoztat. Ezt azért közöljük, hogy az iparosgekedek figyelmeztessük: ne menjenek el biztos helyikről, ne hagyják el könnyelműen a műhelyüket, mert a fővárosban temérék ember keres munkát, foglalkozást, de eredménytelenül. Nálunk a vidéken azért panaszkodnak a kisiparosok, hogy nem jön elég jóvalólag segéd. Keszthelyen szinte nincs a gyermek nagyjai, munkák állának. Azt hisszük azonban, hogy alkalmas módon igazi ügyvezetést szét oszthatnák a fentieknél lévevő munkaeót.

— **A „Vállalkozók Lapja”** és annak német kiadása a „Der Baunnternehmer und Lieferant”, Budapestben Komor Marcellé szerkesztés, Lakatos Lajos és Sós József szerkesztés alatt megjelenő szalokap 1905. évi január elséjével a XXVI. évfolyanra nyitnak előfizetést, melyre azzal hívjuk fel a vállalkozók, mérnökök, építéscs, építésmesterek, építőiparosok, rajzolóok, szállítások, gyárosok, nagyiparosok, munkavezetők, szakmágyosok és berlők ügyelmét, hogy a lapokban jeles szakcikkekben kívül közölve lévén az országban fellemerülő összes építkezésekre, szállításokra, bérletekre és adas-vevőtelekre vonatkozó árjegyzék tervpályázati hirdetések; a vasutépítési, vízszabályozási,

zási, valamint minden más térer előforduló vállalati hírek; a mérnöki és általában a technikai szakba vagy mindennemű közlemények; — mindazok, kik a vállalkozás terén óhajtanak működni e lapokban hasznos utmutatót találnak, valamint azok is, kik a jelzett szakokban állást vagy foglalkozást keresnek. — Előfizetés ár akár a magyar, akár a német kiadásra: egy évre 16 k., félve 8 k., negyedve 4 k. — Előfizetni lehet minden postahivatalnál, valamint nevezett lapok kiadóhivatalában, Budapestben, IV. kerület Söt utca 2. szám alatt.

Nyiltesz. *)

Ügyvédi iroda

Dr. FILKOR MÁRTON köz- és váltóüggyvéd Alsólendván BRÜLL LIPÓT állatorvos házában ügyvédi irodáját megnyitotta.

Keresetetik személyes szolgálatokra és ügyvédi irodákban kitüntökét használandó 15—17 év körüli, a vend nyelvet bíró, de a magyar nyelvet is jól beszélő, megbízható fiu azonnali belépésre. Alsólendván dr. Filkor Márton ügyvéd lak: Brüll Lipót állatorvos úrnál.

ALKALMI VETEL
32 drb csak 6 frt

A legössze ajándékok képez a ml Gloria
első avósokközletünk. mely áll:

6 drb. lign. góla. csokor	6 drb. vés. darabok
12 „ „ „ „ „ „ „ „	6 „ „ „ „ „ „ „ „
12 „ „ „ „ „ „ „ „	6 „ „ „ „ „ „ „ „
1 „ „ „ „ „ „ „ „	6 „ „ „ „ „ „ „ „
1 „ „ „ „ „ „ „ „	6 „ „ „ „ „ „ „ „

52 drb összesen 6 frert. Vanamelyi a honfoglalás évfordulójára, melyeknek az a jelölté azonos arany volt az most csak a földal-mosai rákát fölött, csak 6 frerté annal. A földal-mosai egy kiváló fehére nem jól állandóan változtatni marad és teljesen jóval a drága irat értéke. Tűzirtásra csak szorosan vigyél ki használni. Hogy mindkétbő hárs is meggyőződés, kéne be-vele meg letérni, ezeken a ponton minden esetben 100-100 koronára vani. Szükséglete csakba utalásnak az az ország utasításokhoz. **100-100 KORONÁRA VANI.** **11. Hónalok megfizetési utasítások iradók.** Az az avósok közim terét gyártmányok.

8264 1904.

Árverési hirdetmény.

A rediesi volt urbéres közbirtokosság érdekében az 1904-1905. évekre esedékes és 65717 1904. sz. m. kir. földmívelésügyi miniszteri rendelettel rendkívüli földhatalnossá engedélyezett mintegy 195 k. h. kiterjedésű vágástérületek fatomegének nagy része, nevezetesen az alsólendvai m. kir. járási erdőgazdonságnak által fónon kibélyezgett 26—80 cm. mellemagasságu átmérővel bír 105 drb. kocsyántalnak és kocsyános tölgy-törzs és 111 drb. 20—36 cm. mellemagasságban mért erdei fenyő törzs teljes fatomeg

1905. évi január hó 23. napján délelőt 10 órakor Récisen (Zalam.) a körjegyzői irodában megtartandó — zárt ajánlatokkal egybe-tekötött — nyilvános árverésen a legtoábbt igézőnek el fog adni.

Kikiáltás ár 418 koronára. Bántapénz 411 koronára. A szöbeli árverés megkezdése előtt 411 koronára bántapénzzel, vagy megfelelő óvadékképes értékpapirokkal felszerelt és egy koronás bílyeg-geg elátozt zárt ajánlatok, melyekben a felajánlott ár számokkal és betűkkel olvashatóan kiirandó, valamint, hogy ajánlatlétel a feltételeket ismeri s magát azoknak feltétel nélkül aláveti, az árverés vesztő által elfogadtnak; ellenben utó, vagy távirati ajánlatok helyeglebe nem vétnek.

Árverési feltételk nálam és a rediesi volt urbéresök enökénél megtekinthetők. Alsólendva, 1904. december 28.

Székely, főszolgabíró

A Franklin-Társulat kiadása.

A Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

hatodik sorozata most jelent meg a következő kötetekkel:

Arany László munkái. Sajtó alá rendezte Kozma Andor.
 Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte Alexander Bernát.
 Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte Alexander Bernát.
 Tompa Mihály munkái. III. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.
 Vörösmarty Mihály munkái. VI. kötet. Sajtó alá rendezte Gyalai Pál.

A már előbb megjelent öt sorozatban a következő művek jelentek meg.

Arany János munkái. I., II. és III. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.
 Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte Badics Ferencz.
 Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadny Károly.
 Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte Zoltány Irén.
 Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Zoltány Irén.
 Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte Váczy János.
 Kisfaludy Sándor munkái. I. kötet. Sajtó alá rendezte Heinrich Gusztáv.
 Kölcsey Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte Angyal David.
 Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte Kossuth Ferencz.
 Kurucz költszet. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál.
 Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte Fraknói Vilmos.
 Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte Koroda Pál.
 Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte Berzeviczy Albert.
 Szilágyi Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Bayer József.
 Tompa Mihály munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.
 Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte Endrődi Sándor.
 Vörösmarty Mihály munkái. I., II., III., IV. és V. kötet. Sajtó alá rendezte Gyalai Pál.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent **Shaksper** összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona. melyet a **Magyar Remekírók** vevői 20 koronra kedvezményesen áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
 (Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

INDRA TEA.

Ez a világ legjobb teája. Kifőnő reggelizésre és oszonnára. Legjobb övszer influenza és meg-hűlések ellen.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és drogeriában. Nagybani elárúsítás

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRIEST.

Hirdetések

jutányosan felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Köhöges, rekedtség és hurut ellen rines jobb a

RETHY-féle

Pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RETHY-félet** kérjünk, mivel sok haszontalan **UTANZATA** van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-félet fogadjunk el!

A vidéken lakó családoknak
 mellőzhetetlen
 a hygienikus és teljesen szagtalan
 csász. és kir. szabadalmasított

szobakloset,

mely mint elegáns butoradar, bármilyen lakásban elhelyezhető.

betető-ó kocsik
 lyg. köpöcsesző

Bidettek és irrigatorok
 Mosdó- és fürdőkádak.

...pes árjegyzéket ingyen és bérmentre küld

GUTTMANN L.

closet-gyár
 Budapest, IV., Városház-utca 2. szám
 (Kossuth Lajos-utca sarkán.)